

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΦΙΛΥΡΟΥ
2021-22

Φιλαναγνωσία

Τεύχος 1

**12 μαθητές γράφουν για το βιβλίο
της Άλκης Ζέη,**

«Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου»

Γράφουν οι μαθητές και
οι μαθήτριες της Β' τάξης:

*Γρηγοριάδου Μαρία
Δαρεμάς Κωνσταντίνος
Καμαράκη Ευαγγελία
Κεσαπίδης Αντώνης
Κεχαγιά Ελευθερία
Κωστοπούλου Μελίνα
Μενεξέ Αναστασία
Μερόκης Αντώνης
Νικαλαΐδης Σπύρος
Νικολαΐδου Αναστασία
Παπαδημητρίου Σοφία
Σπυριάδης Στέργιος*

Συντονίστριες καθηγήτριες:
*Μπάτσου Αντωνία
Τζώνη Αναστασία*

ΜΑΪΟΣ 2022

...Από τα μικρά μου χρόνια ως σήμερα, ας μην πω με ακρίβεια πόσα είναι γιατί θα τρομάξω κι εγώ η ίδια, έζησα έναν πόλεμο, δύο εμφύλιους πολέμους, δύο δικτατορίες και δύο προσφυγιές. Δεν τα έζησα σαν απλός παρατηρητής, αλλά παίρνοντας ενεργό μέρος κάθε φορά κι έτσι και να ήθελα δεν θα μπορούσε το συγγραφικό μου έργο να μην επηρεαστεί από τα γεγονότα αυτά που συγκλόνισαν τον τόπο μας. Άθελα μου η ζωή μου μπλέχτηκε μέσα στην ιστορία κι έγινα κι εγώ ένα κομμάτι της. Το συγγραφικό μου λοιπόν έργο, θέλω δε θέλω είναι γεμάτο ιστορία.... Αν πέτυχα να κάνω τα παιδιά να την ακούσουν τουλάχιστον, το μέλλον θα δείξει...



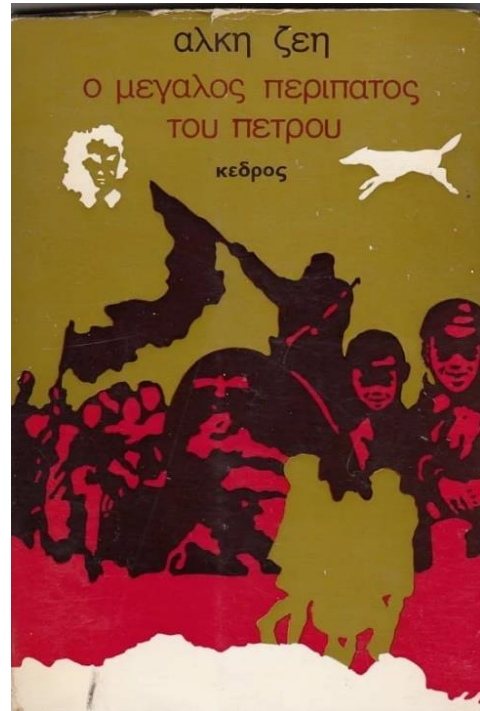
...Κάθε εποχή έχει τα δικά της χαρακτηριστικά. Σήμερα η κατάσταση είναι δύσκολη από άλλη πλευρά. Δηλαδή, η δικιά μας εποχή ήταν μια εποχή που είχε οράματα...Κι όλες τα δυσκολίες που είχαμε, τις ξεπερνούσαμε γιατί είχαμε όραμα. Ήμασταν βέβαιοι ότι αύριο θα είναι καλύτερα. Σήμερα, μπορεί οι δυσκολίες να μην είναι τόσο μεγάλες όσες είχαμε εμείς, αλλά δεν είναι κανείς σίγουρος τι θα γίνει αύριο...

Άλκη Ζέη

Συντακτική ομάδα: *Γρηγοριάδου Μαρία
Δαρεμάς Κωνσταντίνος
Καμαράκη Ευαγγελία
Κεσαπίδης Αντώνης
Κεχαγιά Ελευθερία
Μερόκης Αντώνης
Κωστοπούλου Μελίνα
Μενεξέ Αναστασία
Νικολαΐδης Σπύρος
Νικολαΐδου Αναστασία
Παπαδημητρίου Σοφία
Σπιριάδης Στέργιος*

Περιεχόμενα

Πρόλογος:	σελ.7
Βιβλιοπαρουσίαση:	11
Η ιστορία μέσα στο βιβλίο:	13
Στην Κατοχή:	15
Αντίσταση:	19
Ήρωες:	21
Τίτλος:	24
Φράσεις:	27
Σκηνές:	29
Εικόνες:	33
Βιβλιοκριτική:	37
Άλκη Ζέη:	41
Ερωτήσεις-Δραστηριότητες:	43

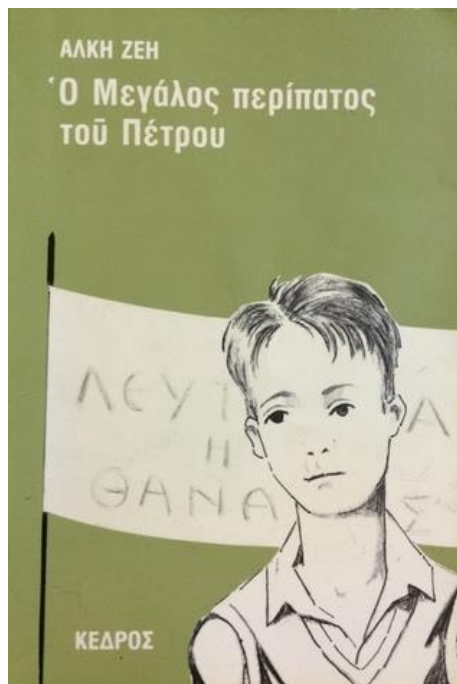


Εξώφυλλα παλαιότερων εκδόσεων

Πρόλογος

Μέσα στον Οκτώβριο της φετινής χρονιάς, οι μαθητές της Β' Τάξης διαβάσαμε το μυθιστόρημα της Άλκης Ζέη, «Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου», ένα βιβλίο-σταθμό της ελληνικής παιδικής λογοτεχνίας, που έχει ως θέμα τη γερμανική κατοχή στην Ελλάδα.

Σε πρώτο επίπεδο και πάνω απ' όλα, απολαύσαμε την ανάγνωση ενός μυθιστορήματος που έχει μεταφραστεί σε πολλές γλώσσες και έχει τιμηθεί με πολλές διακρίσεις στη χώρα μας και στο εξωτερικό. Στη συνέχεια, με αφορμή το βιβλίο, γράψαμε τα κείμενα που σας παρουσιάζουμε στο τεύχος αυτό.



Εξώφυλλο παλαιότερης έκδοσης

«...Δανείστηκα το όνομα του γιου μου του Πέτρου και πολλά από το χαρακτήρα του, κι έτσι άρχισε ο Μεγάλος περίπατος του Πέτρου, μέσα σε μια τόσο σημαντική εποχή για τη χώρα μας, και περπατάει ακόμα, από το 1972 που έγραψα το βιβλίο ως σήμερα...»

Άλκη Ζέη



<http://www.alkizei.com/el/#spots>

Η Άλκη Ζέη, με αφορμή τις ιστορίες από τη ζωή της που διηγούταν κάθε βράδυ στα παιδιά της, καταθέτει μέσα από τα μάτια του μικρού Πέτρου μία μοναδική μαρτυρία του Β' Παγκοσμίου Πολέμου στην Ελλάδα. Με την απaráμιλλη γραφή της που συνδυάζει τη δραματικότητα με την ελαφράδα της παιδικής ματιάς, δημιουργεί ένα μοναδικό σύμπαν με όλα τα γεγονότα που σημάδεψαν την ιστορία της Ελλάδας τα τέσσερα αυτά χρόνια: την κήρυξη του πολέμου, την ήττα, τις δυσκολίες της κατοχής, την αντίσταση και την απελευθέρωση. Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου είναι ένα σπουδαίο μάθημα νεότερης ιστορίας ιδωμένης με μοναδική ευαισθησία και τρυφερότητα μέσα από την συναρπαστική πορεία του μικρού Πέτρου.

<https://www.n-t.gr/el/news/?nid=33614>



Βιβλιοπαρουσίαση

Το μυθιστόρημα παρουσιάζει ένα αγόρι, τον Πέτρο, το οποίο των στην ηλικία των εννέα ετών ζει τον πόλεμο του 1940 και κατόπιν μεγαλώνει μέσα στην κατεχόμενη από τους Γερμανούς Αθήνα.

Το βιβλίο ξεκινάει με τον θάνατο του τριζονιού του Πέτρου στις 27 Οκτωβρίου 1940, μια μέρα πριν την κήρυξη του Ελληνοϊταλικού πολέμου. Τη θλίψη του Πέτρου για τον θάνατο του τριζονιού του θα τη διαδεχθεί ο ενθουσιασμός για τις νίκες του Ελληνικού Στρατού, και αργότερα η θλίψη για την εισβολή των Γερμανών στην Ελλάδα. Στο δεύτερο μέρος όλα αλλάζουν για τον Πέτρο και την οικογένειά του. Όλοι τους ζουν τον πρώτο δύσκολο χειμώνα της Κατοχής. Η πείνα ταλαιπωρεί τον παππού του και σκοτώνει τη γιαγιά ενός φίλου του, του Σωτήρη. Στο σχολείο αρχίζουν τα συσσίτια. Ο Πέτρος και ο Σωτήρης συμμετέχουν σε αντιστασιακές πράξεις, αλλά έρχονται αντιμέτωποι και με την βαρβαρότητα των κατακτητών οι οποίοι θα σκοτώσουν τον φίλο του Πέτρου.

Το βιβλίο τελειώνει στις 19 Οκτωβρίου του 1944, την επομένη της αποχώρησης των Γερμανών από την Αθήνα. Ο Πέτρος είναι άντρας πια, δεκατριών χρονών.

Παπαδημητρίου Σ.



Η ιστορία μέσα στο βιβλίο

Στο μυθιστόρημα αναφέρεται ο πόλεμος του '40 εναντίον των Ιταλών και λίγο αργότερα, και των Γερμανών. Εξιστορούνται όλα τα χρόνια της κατοχής, ακόμα και αντιστασιακές ενέργειες που διέπραξαν ομάδες παιδιών και εφήβων.

Κεχαγιά Ελ.

Το μυθιστόρημα αυτό μας διηγείται την κατοχή από τους Γερμανούς μέσα από τη ζωή του πρωταγωνιστή αλλά και των κοντινών του προσώπων.

Κωστοπούλου Μ.

Η ιστορία διαδραματίζεται κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου πολέμου και συγκεκριμένα, κατά τη γερμανική κατοχή στην Αθήνα. Αναφέρεται η κήρυξη του Ελληνοϊταλικού πολέμου, η αναχώρηση του ελληνικού στρατού στα βουνά της Αλβανίας, ο βομβαρδισμός του λιμανιού του Πειραιά. Ο ελληνικός στρατός απελευθερώνει μία μία τις ελληνικές πόλεις στη Βόρεια Ήπειρο. Οι Γερμανοί χτυπούν την Ελλάδα, και βρίσκεται πια υπό γερμανική κατοχή. Πέφτει μεγάλη πείνα στην Ελλάδα, δημιουργούνται ομάδες Εθνικής Αντίστασης, οι άνθρωποι παίρνουν τρόφιμα με δελτίο και ο κόσμος πεθαίνει από ασιτία. Χιλιάδες Εβραίοι μεταφέρονται σε στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Δύο νεαρά παιδιά κατεβάζουν από τον βράχο της Ακρόπολης τη γερμανική σημαία. Στις 12 Οκτωβρίου γίνεται η Απελευθέρωση της Ελλάδας. Οι Γερμανοί συνεχίζουν να εκτελούν Έλληνες, ακόμη και τις τελευταίες ώρες που αποχωρούν. Οι Έλληνες, μετά την Απελευθέρωση, βγαίνουν με σημαίες στους δρόμους τραγουδώντας και πανηγυρίζοντας.

Σπυριάδης Στ.



Στην Κατοχή...

Ο πόλεμος ξεσπάει και όλα αλλάζουν. Τα πάντα αλλάζουν από τη μια στιγμή στην άλλη. Ο πόλεμος στην αρχή ενθουσιάζει τα μικρά παιδιά, τον Πέτρο, την Αντιγόνη, τη Ρίτα. Πιστεύουν δηλαδή, ότι οι ήρωες του πολέμου με τα σπαθιά καβάλα πάνω στ' άλογα θα διώξουν τον σκληρό κατακτητή και θα επιστρέψουν θριαμβευτές στην Αθήνα. Επίσης, η πείνα και η φτώχεια αποτελούν νέα συνθήκη ζωής. Οι άνθρωποι, όπως ο παππούς και η μαμά, έχουν γίνει ανάλητοι, εγωιστές, ατομιστές. Ο παππούς για παράδειγμα, θέλοντας να επιβιώσει, κλέβει το ψωμί των άλλων μελών της οικογένειας. Ακόμη, ο πόλεμος χάνει την ηρωική του αίγλη. Η ομορφιά των εμβλημάτων γίνεται πόνος, στεναχώρια και απώλεια ανθρώπων, καθώς και της παιδικής ανεμελιάς.

Μερόκης Αντ.

Οι ενήλικες σημείωσαν μεγαλύτερη αλλαγή συμπεριφοράς από τα παιδιά. Η καθημερινότητα έγινε πιο δύσκολη και αβέβαιη. Το φαγητό μοιραζόταν. Το περισσότερο πήγαινε στα παιδιά, με αποτέλεσμα αρκετοί μεγάλοι να υποφέρουν από πείνα. Η αλλαγή στη συμπεριφορά οφειλόταν στο άγχος, την πείνα και τη σκληρή δουλειά για λιγοστά χρήματα. Νευρικοί και ανορεξάτοι γινόντουσαν καθώς οι μέρες περνούσαν. Αντίθετα, τα παιδιά συνέχισαν να παίζουν, χωρίς να πολυκαταλαβαίνουν τον κίνδυνο που διέτρεχαν. Οι γονείς είχαν σημαντικότερα θέματα να λύσουν κι έτσι τα άφηναν ελεύθερα. Αρκετές ήταν και οι φορές που θα παραπονιόντουσαν για το φαγητό, αλλά οι συνθήκες της Κατοχής δε βοηθούσαν στο πρόβλημα.

Καμαράκη Ε.

Πολλές αλλαγές συνέβησαν κατά τη διάρκεια της Κατοχής, όχι μόνο στην καθημερινότητα αλλά και στη συμπεριφορά παιδιών και ενηλίκων. Αρχικά, οι ενήλικες σταμάτησαν να δουλεύουν. Έμεναν τις περισσότερες ώρες στο σπίτι, με αποτέλεσμα οι γονείς να μαλώνουν μεταξύ τους. Έπειτα, εξαιτίας της έλλειψης εργασίας, το φαγητό ήταν λιγοστό και η πείνα αφόρητη. Τα παιδιά από την άλλη, σταμάτησαν το σχολείο, διότι έκλεισε. Βρίσκονταν τις περισσότερες ώρες έξω, χωρίς τις περισσότερες φορές κανείς να αναρωτιέται πού είναι. Συμμετείχαν σε αντιστασιακές ενέργειες, έγραφαν σε τοίχους κι έκαναν σαμποτάζ στους Γερμανούς, σκάζοντας λάστιχα – την ώρα που οι μεγάλοι που αντιστέκονταν ανατίναζαν γέφυρες και τρένα.

Κεχαγιά Ελ.



Η καθημερινότητα αλλά και η συμπεριφορά των ηρώων του βιβλίου αλλάζει δραματικά κατά τη διάρκεια της Κατοχής. Πριν από τον πόλεμο, ο πατέρας του Πέτρου είχε μια καλή δουλειά λογιστή και συντηρούσε την οικογένειά του. Η μητέρα ήταν ευτυχισμένη και δυναμική, πάντα περιποιημένη και καλούσε συχνά φίλους στο σπίτι. Ο παππούς ήταν ευδιάθετος και καλοπροαίρετος, παρόλο που δεν έβγαινε συχνά έξω. Πάντα διηγούνταν στα παιδιά ευχάριστες ιστορίες από τις περιοδείες που έκανε με τη «Μεγάλη Αντιγόνη». Η αδελφή του Πέτρου, η Αντιγόνη, πήγαινε σε ιδιωτικό σχολείο. Της άρεσε ο κινηματογράφος κι έβγαινε τακτικά με φίλες και φίλους. Ο Πέτρος είχε μια ευχάριστη καθημερινότητα. Έπαιζε με χρυσόμυγες και το τριζόνι του. Φρόντιζε τη χελώνα του, τον Θόδωρο, και περνούσε αρκετή ώρα με τον φίλο του, τον Σωτήρη. Οι μέρες του κυλούσαν γρήγορα και οι γονείς ήταν αυστηροί μαζί του.

Όταν όμως, ξέσπασε ο πόλεμος, πολλές αλλαγές σημάδεψαν τη ζωή της οικογένειας. Ο πατέρας έχασε τη δουλειά του. Έμοιαζε απογοητευμένος και δίχως ελπίδα για κάτι καλύτερο. Κάθε μέρα άκουγε ραδιόφωνο και διαμαρτυρόταν για τις επιτυχίες των Γερμανών. Η μητέρα ένιωθε δυστυχισμένη και ήταν δύσπιστη. Πουλούσε τα χρυσαφικά της για να εξασφαλίσει λίγη τροφή για την οικογένεια. Έπλεκε για να κερδίσει λίγα χρήματα και παραπονιόταν για την αδιαφορία του συζύγου της. Ο παππούς δεν έβγαινε καθόλου έξω. Δεν ανησυχούσε για το τι κάνει ο Πέτρος. Διαμαρτυρόταν για τη μικρή μερίδα του φαγητού. Η Αντιγόνη έβλεπε πιο συχνά τη Ρίτα και τα βράδια, πολλές φορές κοιμόταν στο σπίτι της φίλης της, λόγω της απαγόρευσης της κυκλοφορίας. Ο Πέτρος δεν έχασε τη φαντασία του. Έμενε περισσότερες ώρες έξω από το σπίτι, χωρίς να τον ελέγχουν οι γονείς του. Το πρόγραμμα στο σχολείο του δεν ήταν σταθερό. Καθώς περνούν οι μήνες, συμμετέχει σε ομάδες που οργανώνουν αντιστασιακές ενέργειες κατά των Γερμανών. Ωριμάζει.

Νικολαΐδου Αν.



Αντίσταση

Στη διάρκεια της Κατοχής, η συμμετοχή των παιδιών σε αντιστασιακές ενέργειες ήταν αυθόρμητη και πήγαζε από το πάθος τους να λυγίσουν έναν σκληρόκαρδο κατακτητή που παραβίαζε την προσωπική τους ελευθερία και δε σεβόταν την ανθρώπινη ύπαρξη.

Από πολύ νωρίς, ο μικρός Πέτρος αντιστέκεται στους Γερμανούς. Οργανώνει μια δύσκολη κι επικίνδυνη επιχείρηση σωτηρίας ενός αγαπημένου του σκύλου, του Στορμ, επειδή δεν αντέχει να βλέπει τον Γερμανό που κάθεται στον κάτω όροφο, να τον κακομεταχειρίζεται. Βοηθά μέσα στη νύχτα, έναν κυνηγημένο άγνωστο, τον Μιχάλη, δηλαδή τον «τρελό με τις πιτζάμες» όπως αρχικά τον αποκαλεί, να επικοινωνήσει με τους δικούς του. Μαζί με τους φίλους του πετάνε πρόκες στον δρόμο για να σκάσουν τα λάστιχα των γερμανικών φορτηγών που κουβαλούν πολεμικό εξοπλισμό. Τα βράδια κρατάει τσίλιες, όσο οι συνεργάτες του γράφουν συνθήματα στους τοίχους. Συμμετέχει σε διαδηλώσεις, περνώντας με θάρρος μπροστά από Γερμανούς και Ιταλούς που οπλοφορούν. Έτσι, ο Πέτρος χωρίς να το συνειδητοποιήσει, συμμετέχει σε έναν άνισο αγώνα ενάντια στον κατακτητή.

Νικολαΐδης Σπ.



Ήρωες

Ο πρωταγωνιστής της ιστορίας είναι ο Πέτρος, ένα παιδί εννέα χρονών το οποίο βρίσκεται αντιμέτωπο με τον πόλεμο. Στην αρχή, εξαιτίας της αθωότητάς του, αντιμετωπίζει τον πόλεμο με θαυμασμό και χαρά. Πιστεύει πως όλοι πρέπει να είναι χαρούμενοι, καθώς ο πόλεμος είναι μια γενναία πράξη. Στη συνέχεια όμως, αντιλαμβάνεται τις συνέπειες αυτής της τραγικής κατάστασης, καθώς με δυσκολία έχουν να φάνε. Ωστόσο, είναι ένα παιδί γενναίο που δε διστάζει να συμμετέχει ακόμα και σε αντιστασιακές ενέργειες -γράφει σε τοίχους τη λέξη «συσσίτια ή πετάει καρφιά στον δρόμο, για να σκάσουν τα λάστιχα από τα γερμανικά αυτοκίνητα- οι οποίες έχουν ως στόχο την υπεράσπιση της πατρίδας. Αναγκάζεται να ωριμάσει απότομα και να χάσει την ξεγνοιασιά των παιδικών του χρόνων. Είναι ένα παιδί με πολλές ευαισθησίες, καθώς επιλέγει για κατοικίδια ένα τριζόνι, μια χελώνα και χρυσόμυγες. Πρόκειται επομένως, για έναν χαρακτήρα που κατά τη δοκιμασία του πολέμου αλλάζει και γίνεται ένα υπεύθυνο παιδί.

Δαρεμάς Κ.

Ο Πέτρος, ο οποίος είναι και ο πρωταγωνιστής, είναι ένα εννιάχρονο αγόρι που θα το χαρακτήριζα πολύ δυνατό. Ζούσε σε μία δύσκολη εποχή, όμως αυτός ήταν γεμάτος ενέργεια και ζωντάνια. Βοηθούσε πάντα την οικογένειά του χωρίς αντίρρηση και στεκόταν στο πλευρό των φίλων του. Του άρεσε να διασκεδάζει και παρόλο που του έλειπαν πολλές από τις βασικές ανάγκες, δεν φαινόταν να του λείπουν με την συμπεριφορά του.

Κωστοπούλου Μ.

Ο Πέτρος είναι ένας πολύ δυναμικός χαρακτήρας. Πέρα το νεαρό της ηλικίας του, κατάφερε να αντεπεξέλθει σε πολύ δύσκολες καταστάσεις με την γενναιότητά του. Ήταν περήφανος για την πατρίδα του και είναι παράδειγμα προς μίμηση για τη σημερινή νεολαία.

Μενεξέ Αν.



Ο Πέτρος είναι ο εννιάχρονος ήρωας του μυθιστορήματος. Γίνεται πρωταγωνιστής πρωτόγνωρων και σκληρών γεγονότων. Ήταν ένα αγόρι με μια χελώνα και το μόνο πράγμα που τον απασχολούσε ήταν ο χάρτης της Αυστραλίας. Ήταν ένας μαθητής σε δημόσιο Δημοτικό σχολείο, αγαπούσε τα ζώα και ονειρευόταν ανδραγαθήματα για να διηγείται στα παιδιά του. Όταν κηρύχθηκε ο πόλεμος, ήρθε αντιμέτωπος με τον θάνατο, την πείνα και τον φόβο. Ο ήρωας, ιδεαλιστής και θαρραλέος, δε διστάζει να πάρει μέρος στην αντίσταση, με την ελπίδα μιας καλύτερης ελεύθερης ζωής. Ένας φίλος της αδερφής του, ο Γιάννης, τον φέρνει σε επαφή με έναν πυρήνα αντίστασης και του βγάζει υποκοριστικό «Τσουέني». Ο Πέτρος τον συνοδεύει πολλές φορές ως τσιλιαδόρος, όσο εκείνος γράφει συνθήματα στους τοίχους.

Με συγκλόνισε η αξιοπρέπεια που δείχνει ο Πέτρος, ακόμη και σε δύσκολες καταστάσεις όπως η πείνα. Αν και πεινάει, αρνείται να πάρει τη ζάχαρη που του βάζει στο χέρι η Λέλα, καθώς πιστεύει ότι προδίδει την πατρίδα του. Συνεχίζει να είναι ιδεαλιστής και να αγωνίζεται για το καλό της πατρίδας και των συμπατριωτών του. Έχει μια ψυχή αγνή, αθώα και καλοσυνάτη, καθώς δεν αντέχει να βλέπει τον ανάλγητο Γερμανό να μαστιγώνει το κακόμοιρο το σκυλάκι. Αντίθετα οργανώνει την απελευθέρωσή του, έτσι ώστε το ανυπεράσπιστο ζωάκι να ζήσει σε ένα πιο φιλικό περιβάλλον.

Μερόκης Αντ.

Ο Σωτήρης είναι κολλητός φίλος του Πέτρου, ένας από τους πιο άτακτους μαθητές στην τάξη. Είναι ζωηρό παιδί και επιπόλαιος. Κι ενώ είναι μεγαλύτερος από τον Πέτρο, είναι πιο ανώριμος. Ζει με τη μητέρα και τη γιαγιά του, στην ίδια πολυκατοικία με τον Πέτρο. Μαζί με τον Πέτρο σκάνε λάστιχα σε αυτοκίνητα των Γερμανών και κλέβουν και προϊόντα. Για να βοηθήσει την οικογένειά του, ζητιανεύει, όμως αυτό είναι κάτι που τον ρίχνει πολύ χαμηλά στα μάτια του Πέτρου. Είναι απείθαρχος και παρορμητικός, γι' αυτό στην Αντίσταση δεν τον εμπιστεύονται για σοβαρές αποστολές. Κατά την αποχώρηση των Γερμανών από την Αθήνα, ένας Γερμανός αξιωματικός τον σκοτώνει λόγω της προκλητικής συμπεριφοράς του, μπροστά στα μάτια του Πέτρου.

Σπυριάδης Στ.

Τίτλος



Ο τίτλος του βιβλίου, «Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου», φαίνεται πως είναι μεταφορικός. Πρόκειται για τον «περίπατο» ενός εννιάχρονου παιδιού κατά τη διάρκεια του πολέμου και της Κατοχής. Ο Πέτρος κάνει μία βόλτα γρήγορη στη ζωή, χάνοντας στιγμές της παιδικής του ηλικίας και βιώνοντας σκηνές τραγικές. Στο τέλος του πολέμου είναι ένας έφηβος δεκατριών χρονών, ένα ώριμο αγόρι.

Δαρεμάς Κ.

Ο τίτλος του μυθιστορήματος είναι σωστός αφού μας παρουσιάζει την ζωή ενός εννιάχρονου παιδιού μέσα στην κατοχή και κυρίως μας αναφέρει ότι στο τέλος του πολέμου ο μικρός Πέτρος δεν είναι πια μικρός αλλά είναι δεκατριών χρονών. Θέλει να δείξει ότι σε αυτό το χρονικό διάστημα, μέσα στην, ο Πέτρος από μικρό παιδί έγινε ολόκληρο παλικαράκι.

Κεσαπίδης Αντ.

Ο τίτλος του βιβλίου είναι αρκετά σαφής. Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου είναι μία μεταφορική φράση η οποία θέλει να μας δείξει πως το βιβλίο περιέχει τη δύσκολη καθημερινότητα που αντιμετώπιζε ο Πέτρος. Χρησιμοποιεί τη λέξη «μεγάλος» για να δείξει πως ήταν δύσκολος και τη λέξη «περίπατος» για να δείξει πως είναι μια περίοδος της ζωής του Πέτρου, η οποία θα περάσει μετά από δυσκολίες.

Μενεξέ Αν.

Στο μυθιστόρημα της Άλκης Ζέη, ο τίτλος, «Ο Μεγάλος περίπατος του Πέτρου», κρύβει μέσα του πληροφορίες για τον πρωταγωνιστή του έργου. Ο Πέτρος είναι ένα εννιάχρονο παιδί, όταν κηρύσσεται ο πόλεμος. Βλέπει τα πάντα να αλλάζουν γύρω του από τη μια μέρα στην άλλη. Έτσι, θα ξεκινήσει έναν μεγάλο «περίπατο», γεμάτο εμπειρίες, περιπέτειες, έντονα συναισθήματα, απρόσμενες καταστάσεις. Στα τέσσερα χρόνια της Κατοχής, ο Πέτρος θα νιώσει την σκληρότητα του πολέμου, θα έρθει αντιμέτωπος με τον κίνδυνο, θα χάσει αγαπημένους του ανθρώπους και θα νιώσει για πρώτη φορά αισθήματα για μια κοπέλα. Καθώς περνούν τα χρόνια της Κατοχής, συμμετέχει σε μοναδικά γεγονότα της ελληνικής ιστορίας. Έτσι, ο τίτλος κρύβει και μία αντίθεση: ο μικρός σε ηλικία Πέτρος ξεκινά έναν μεγάλο περίπατο, χωρίς να καταλαβαίνει αρχικά, πόσο σοβαρές είναι οι καταστάσεις που ζει. Για παράδειγμα, συμμετέχει με φίλους του σε επικίνδυνες ενέργειες ενάντια στον κατακτητή και χαίρεται σαν να πρόκειται για ένα ευχάριστο παιχνίδι. Το όνομα του πρωταγωνιστή ταιριάζει στον χαρακτήρα του και συμβολίζει το θάρρος και τη δύναμη που δείχνει σ' αυτήν την δύσκολη εποχή. Βέβαια, η ίδια η Άλκη Ζέη σε συνέντευξή της δήλωσε πως δανείστηκε το όνομα του γιού της και άλλα πολλά χαρακτηριστικά του, για να κατασκευάσει τον ήρωά της.

Νικολαΐδης Σπ.



Φράσεις

«Εμείς οι Έλληνες πάντα νικούμε στους πολέμους. Ε, παπού;» Σε αυτή την πρόταση βλέπουμε ένα παιδί που ζει στην Κατοχή και με ελπίδα, προσπαθώντας να βρει την αισιοδοξία του, ρωτά τον παπού του... Σε αυτή την πρόταση διακρίνουμε την παιδικότητα και την αγνότητα του Πέτρου. Μιας και είναι ένα παιδί και προσπαθεί να παρηγορηθεί με αυτόν τον τρόπο.

Γρηγοριάδου Μ.

Μία φράση του κειμένου που με εμπνέει είναι στο κεφάλαιο «Εν τω μέσω φυλής Κολμυρίδων» εκεί που λέει “Άγγλοι , Γάλλοι – πατατάδες Ιταλοί μακαρονάδες κι Έλληνες παλικαράδες” θέλει να δείξει ότι τα παιδιά εκείνης της εποχής παρόλο που δεν μπορούσαν να βοηθήσουν τους στρατιώτες, έμμεσα έφτιαχναν μικρά στιχάκια για να τους βοηθήσουν ψυχολογικά και να τους τονώσουν την αυτοπεποίθηση.

Κεσαπίδης Αντ.

«Θέλω να γυρίσω στο σπίτι μου.»
«Στ’ αυτιά του βούιζε η βραχνή κι απόκοσμη φωνή του άντρα.»
«Η Δροσούλα...αυτή ήταν αλλιώτικη απ’ όσες γυναίκες είχε γνωρίσει.»
«Πόσος καιρός να πέρασε άραγε από τότε που είχε να φιλήσει τη μαμά;»
«Κάτι θέλει να ρωτήσει τον Γιάννη, μα δε βγαίνουν τα λόγια.»
«Όποια λέξη δεν του αρέσει δεν τη λέει μέσα του.»
«Ότι δεν αρέσει στη Δροσούλα, δε θα το πει ποτέ!»

Κεχαγιά Ελ.

«Είχε ένα κουτί γεμάτο φιογκάκια που απαγορευόταν να τ’ αγγίξεις, λες και ήτανε στύλος του ηλεκτρικού.»
«Η Αντιγόνη καμάρωνε το κουνουπιδένιο της κεφάλι.»
«Τα μαλλιά της μοιάζουν κυματάκια που τα χαϊδεύει ο άνεμος.»
«Όλοι στο σπίτι πιστεύουν πως αν θελήσει κάποιος να παντρευτεί την Αντιγόνη, θα ήταν καλύτερα αν τελείωνε το ιδιωτικό Παρθεναγωγείο.»
«Αν και ο Πέτρος φανταζόταν τον πόλεμο σαν κάτι φριχτό, έμοιαζε σαν γιορτή, σαν πανηγύρι.»
«Ήταν Κυριακή, μα με τον πόλεμο οι μέρες δεν είχαν καμιά σημασία.»

Μερόκης Αντ.



Σκηνές

Με εντυπωσίασε η έξοδος του θείου Άγγελου από το σπίτι του Πέτρου. Τόσο το πώς αποχαιρέτησε τη Ρίτα και το πόσο διαχυτικός ήταν μαζί της, αλλά και το πόσο ατρόμητος ήταν. Δεν παραπονέθηκε ούτε στιγμή που θα πάει στον πόλεμο. Γεμάτος θάρρος και με τη σκέψη της οικογένειάς του, πήγε στον πόλεμο.

Γρηγοριάδου Μ.

-Κάτω στην αποθήκη μας κρύβεται ένας Ιταλός, τον πληροφορεί η μαμά τόσο απλά, λες και του έλεγα πως κάτω στην αποθήκη είναι ένα σακί πριονίδι για ν' ανάψουν τη φουφού.

-Τότε, πώς είσαι ερωτευμένη; Αρχίζει να μην καταλαβαίνει.

-Είμαι... με τον Γιάννη.

-Μη! Ακούγεται μια κραυγή.

Είναι η Δροσούλα που βγήκε μπροστά. Στέκεται αντίκρυ στον καραμπινιέρο, κοντά του σχεδόν, σαν να θέλει να τον σταματήσει.

Κεχαγιά Ε.

Μια σκηνή που με εντυπωσίασε είναι η συνάντηση του Πέτρου με τον «τρελό με τις πιτζάμες». Στους πρώτους μήνες της Κατοχής, ένα βράδυ που ο Πέτρος επιστρέφει από έναν λόφο, όπου είχε πάει να μαζέψει θραύσματα αντιαεροπορικού, άκουσε μια φωνή που έβγαινε από έναν λάκκο για σκουπίδια. Πλησίασε και είδε έναν άγνωστο με πιτζάμες. Το είχε σκάσει από το νοσοκομείο και τον κυνηγούσαν για να τον βρουν. Ζήτησε από τον Πέτρο να πάει σε ένα σπίτι, για να του φέρει ρούχα, ώστε να μπορέσει να κυκλοφορήσει. Του είπε ότι τον λένε Μιχάλη, και να τον αναφέρει έτσι σε όποιον ανοίξει την πόρτα. Ο Πέτρος, δίχως να δειλιάσει, εκτέλεσε με επιτυχία την αποστολή.

Αυτή ήταν η πρώτη επικίνδυνη αποστολή που εκτέλεσε μόνος του ο Πέτρος. Συνομίλησε με έναν άγνωστο που αρχικά του φάνηκε τρελός. Όταν όμως κατάλαβε ότι ο παράξενος αυτός άνθρωπος κινδυνεύει, αποφάσισε με θάρρος να τον βοηθήσει. Δέχτηκε να πάει σε ένα άγνωστο σπίτι, για να ζητήσει ρούχα. Μολονότι στην Κατοχή απαγορευόταν η κυκλοφορία όταν σκοτεινίαζε, ο Πέτρος δε δίστασε να διακινδυνεύσει τη ζωή του κι έδειξε θάρρος και συνέπεια.

Νικολαΐδης Σπ.



Στη διάρκεια της Κατοχής, ο λαός της Αθήνας βασανίζεται από την πείνα. Σε μια πορεία όπου ο κόσμος διαδηλώνει ότι πεινά, ο Πέτρος συναντά έναν μυστηριώδη γνωστό του, τον Μιχάλη. Όταν επιστρέφει στο σπίτι του, προβληματισμένος από τη συνάντηση, έρχεται αντιμέτωπος με μια δυσάρεστη αποκάλυψη. Βλέπει τον παπού να κόβει κρυφά από τις δικές τους μερίδες ψωμιού, για να φάει ο ίδιος. Μετά κάθεται στην πολυθρόνα του και αναποδογυρίζει τη χελώνα του παιδιού, τον Θόδωρο. Ο Πέτρος ορμά στο δωμάτιο και διαμαρτύρεται που βασανίζει τη χελώνα του. Τότε ο παπούς, με μια αλλόκοτη αργή φωνή, του λέει πως «Οι Ιταλοί τρώνε γάτες και χελώνες. Κάνουνε, λέει, ωραία σούπα». Ο Πέτρος τότε, σκέφτεται ένα σχέδιο για να γλιτώσει τον Θόδωρο.

Στη σκηνή αυτή, η συγγραφέας δείχνει πολύ δυνατά πως οι δύσκολες συνθήκες του πολέμου κάνουν τους ανθρώπους σκληρούς, προκειμένου να επιβιώσουν. Τονίζει, συγχρόνως, πως τα παιδιά, σε τέτοιες περιόδους είναι ευάλωτα και δένονται συναισθηματικά, ακόμη και με τα πιο αδύναμα πλάσματα.

Νικολαΐδου Αν.

Η σκηνή που με εντυπωσίασε είναι αυτή κατά την οποία ο Πέτρος πηγαίνει στον φαναρτζή να ζητήσει ένα αγγλικό κλειδί και γίνεται μπλόκο των Γερμανών. Οι Γερμανοί σέρνουν κόσμο στην πλατεία, από τα καφενεία, τα μαγαζιά, τα σπίτια και τα δρομάκια. Αρπάζουν τον Πέτρο και τον φαναρτζή και τους πηγαίνουν στην πλατεία. Γύρω γύρω από την πλατεία έχουν στηθεί πολυβόλα κι ένας άνθρωπος με μαύρη κουκούλα στο κεφάλι και δύο τρύπες στα μάτια δείχνει στους Γερμανούς με το χέρι του, ποιους να σκοτώσουν. Όλοι οι άνθρωποι τρέμουν και κλαίνε, ενώ ο Πέτρος σκέφτεται ότι τον σφίγγουν τα παπούτσια και θέλει να τα βγάλει. Στο τέλος, οι Γερμανοί παίρνουν και τον φαναρτζή και ο Πέτρος τελικά γλιτώνει.

Αυτό το επεισόδιο είναι τραγικό και στενάχωρο. Όμως ο Πέτρος δίνει κάποιες περιγραφές με παιδική αφέλεια. Εκεί που νιώθω αγωνία για τους αθώους άμαχους που θα εκτελέσουν οι Γερμανοί, εκεί νιώθω έκπληξη που ο Πέτρος σκέφτεται πόσο τον σφίγγουν τα παπούτσια και θέλει να τα βγάλει, που περιγράφει μια κυρία με τη ρόμπα που σφίγγει στο στήθος της το καπάκι από την κατσαρόλα και τον φαναρτζή που έχει αγκαλιάσει έναν ηλεκτρικό στύλο. Και μέσα σ' αυτή την κρίσιμη κατάσταση, ο Πέτρος που ακόμη δεν έχει καταλάβει πόσο τραγικά θα εξελιχθεί -είναι εξάλλου ένα παιδί- βλέποντας το χοντρό δάχτυλο του προδότη, θυμάται έναν χοντρούλη συμμαθητή του που τους κάρφωνε στον δάσκαλο.

Σπυριάδης Στ.



Εικόνες

Μια εικόνα που μου προκάλεσε έντονα συναισθήματα, αφορά τον παππού. Συγκεκριμένα, ο παππούς κάποια στιγμή αποφασίζει να βγει μια βόλτα στην πλατεία, και μετά από εκείνη την ημέρα το κάνει συνήθεια. Αυτό διεγείρει την περιέργεια του Πέτρου και της Αντιγόνης, οι οποίοι αποφασίζουν να τον παρακολουθήσουν. Με μεγάλη τους έκπληξη βλέπουν τον παππού να βάζει τα παλιά του ρούχα, να πηγαίνει στις σκάλες ενός πλούσιου σπιτιού, να βγάζει ένα τενεκεδάκι, και μόλις βγαίνει η κυρία του σπιτιού, να κάνει πως λιποθυμάει. Τότε η υπηρέτρια τού ρίχνει κάτι στο τενεκεδάκι και μόλις απομακρυνθεί, ο παππούς σηκώνεται και το τρώει. Τα δυο παιδιά παγώνουν στην εικόνα του παππού τους. Αυτή η σκηνή δημιουργεί έντονα συναισθήματα, καθώς δείχνει τον παππού να αδιαφορεί για τα παιδιά και τα εγγόνια του, τρώγοντας μόνος του αυτά που του δίνουν. Έχει χάσει το αίσθημα της μοιρασιάς και της αγάπης. Το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι να μην πεθάνει ο ίδιος, αδιαφορώντας για τους άλλους.

Δαρεμάς Κ.

Έντονα συναισθήματα μου προκάλεσε η σκηνή του θανάτου του Σωτήρη ή όπως έλεγε ο Πέτρος, το ότι «ο Σωτήρης έφυγε αλλού». Δεν περίμενα τον θάνατο αυτού του ιδιαίτερου χαρακτήρα που περίμενε τόσα χρόνια την απελευθέρωση της Αθήνας, της Ελλάδας. Πιο συγκεκριμένα, με συγκίνησε η εικόνα του πληγωμένου Σωτήρη να σωριάζεται στον δρόμο, τον Πέτρο να τρέχει να τον βοηθήσει και τον αναισθητο Γιαούρτερ να φεύγει χωρίς να νοιάζεται για τίποτα.

Κεχαγιά Ελ.

...Χάμω στην άσφαλτο είναι πεσμένη η Δροσούλα. Τα μαλλιά της έχουν ξεχυθεί γύρω στο κεφάλι της. Απάνω στο πορτοκαλί πουλόβερ της ένας μεγάλος σκούρος λεκές.

Δεν κατάλαβε ο Πέτρος τι έγινε. Όλα πέρασαν σαν αστραπή. Το πιστόλι που έβγαλε ο Γιαούρτερ, η στριγκλιά του Σωτήρη, κι ο Σωτήρης ένα κουβαράκι τοσοδά, καταμεσής στον δρόμο.

Κεχαγιά Ελ.



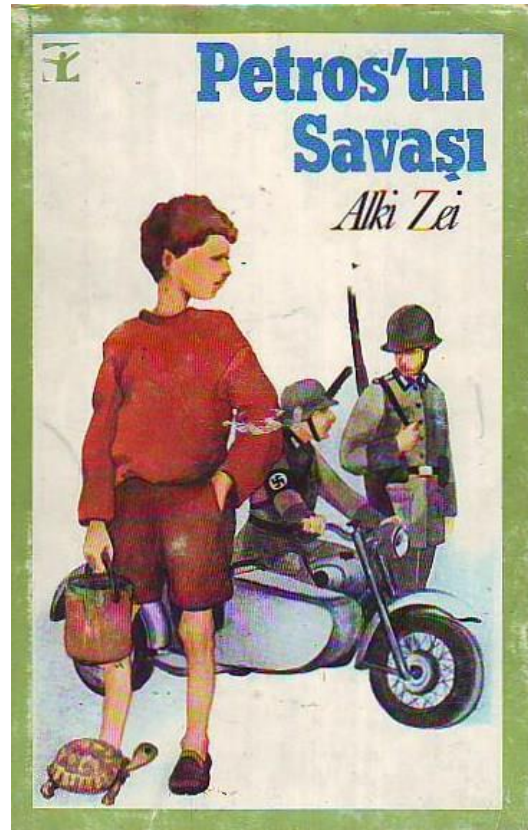
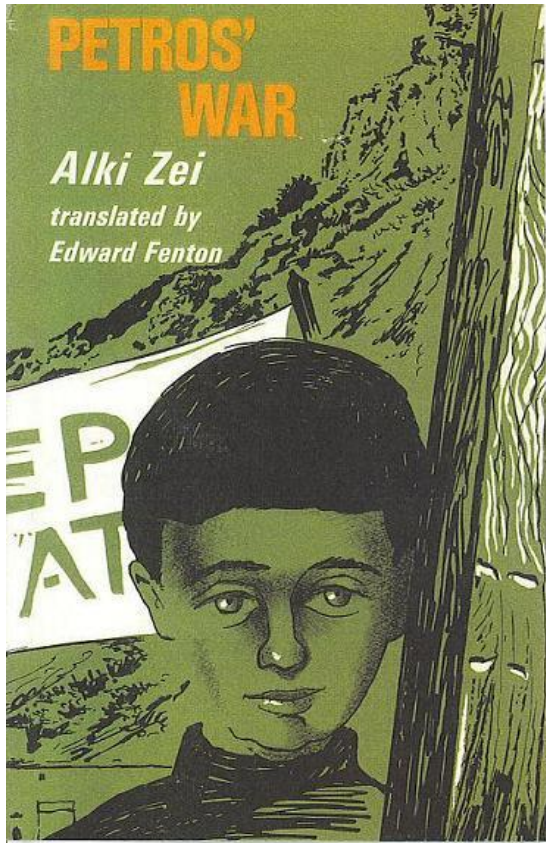
Πολλές εικόνες μου έκαναν εντύπωση και μου έμειναν αποτυπωμένες στον νου. Πρώτα απ' όλα απογοητεύτηκα με τη σκληρή και απάνθρωπη συμπεριφορά του συντρόφου της Λέλας απέναντι στο ανυπεράσπιστο αθώο σκυλάκι. Πήρε το μαστίγιο και άρχισε να το χτυπάει ανελέητα. Το καημένο το σκυλάκι έκλαιγε από τον πόνο αλλά δεν μπόρεσε να αντισταθεί στον Γερμανό κατακτητή. Ο Πέτρος όμως με την καλοσυνάτη, ευγενική ψυχή του οργάνωσε την απελευθέρωσή του. Το θεώρησε ένα είδος αντίστασης.

Επίσης, μου έκανε φοβερή εντύπωση η άποψη που είχαν τα μικρά παιδιά για τον πόλεμο και τους ήρωες. Πίστευαν πως θα γυρνούσαν καβάλα σε άσπρα άλογα και θα χτυπούσαν τον εχθρό με τα σπαθιά τους. Ένωσαν περηφάνια ο Πέτρος, η Αντιγόνη και η Ρίτα όταν ο θείος Άγγελος έφυγε για το μέτωπο. Τον περίμεναν θριαμβευτή και θα τους διηγούταν τις περιπέτειές του. Αντίθετα, απογοητεύτηκαν και ντράπηκαν όταν τελικά γύρισε κουρελής, με κατακόκκινα μάτια, μαυρισμένα χέρια και το πόδι μπαταρισμένο από χιονίστρες.

Επίσης είναι συγκλονιστική η εικόνα του Πέτρου στο κρεβάτι του να μουρμουρίζει, καθώς το στομάχι του πονούσε. Όταν τον ρώτησε η αδελφή του, αυτός φώναξε «Πεινάω» τόσο δυνατά, που τρόμαξε κι ο ίδιος. Η Αντιγόνη τον συμβούλεψε να ξαπλώσει μπρούμυτα και να σφίξει το μαξιλάρι του πάνω στο στομάχι του, για να μην πονάει.

Είναι συγκλονιστική η αντίθεση που χρησιμοποιεί η συγγραφέας για να περιγράψει την κατάσταση που επικρατούσε την περίοδο του πολέμου. Οι άνθρωποι στη γειτονιά του Πέτρου πεινούσαν, ενώ η οικογένεια του φούρναρη είχε φαγητό. Ο φούρναρης χρυσοπλούσε το αλεύρι και όλοι οι υπόλοιποι του πουλούσαν κοσμήματα για να μπορέσουν να επιβιώσουν. Κανένας δε τους συμπαθούσε, καθώς μόνο τα κορίτσια του φούρναρη παράμεναν στρουμπουλά. Δυστυχώς τα παιδιά πεινούσαν και προσπαθούσαν να βρουν διάφορους τρόπους για να μπορέσουν να επιβιώσουν. Η πείνα αφόρητη. Ο Σωτήρης ζητιάνευε στο Γκαζοζέν. Μέσα στο Γκαζοζέν ο Σωτήρης τραγουδούσε με λυπητερή φωνή: «Μ' ένα καλαθάκι αδειανό και στην καρδιά θλιμμένο ένα μικρούτσικο φτωχό θρηνούσε το καημένο. Μπρος στην εικόνα του Χριστού γονατιστό και λέει: "Χριστέ δεν έχουμε ψωμί στο σπίτι μας" και κλαίει.» Είναι πολύ συγκινητική η περιγραφή αυτή.

Μερόκης Αντ.



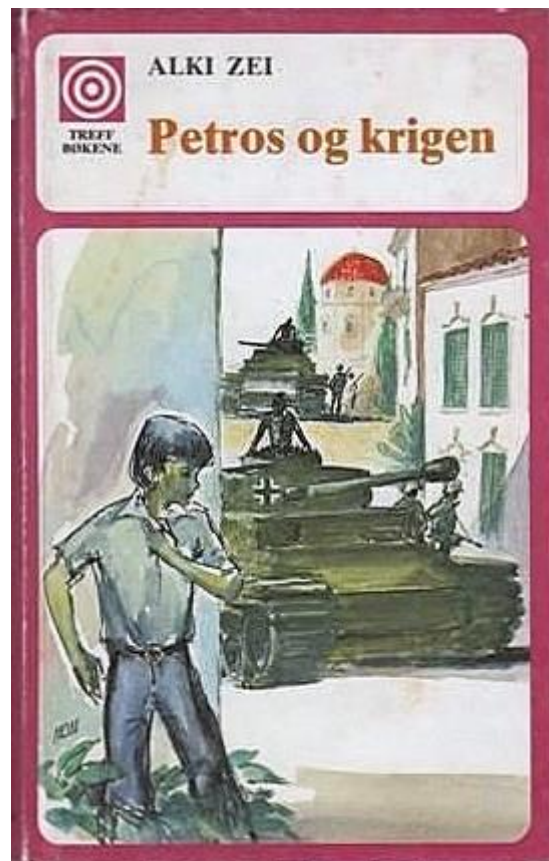
Βιβλιοκριτική

Το μυθιστόρημα της Άλκης Ζέη, «Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου», είναι ένα βιβλίο που αξίζει να διαβάσουν αναγνώστες κάθε ηλικίας. Καταρχάς, είναι μια μαρτυρία για τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Η ίδια η συγγραφέας έχει ζήσει την Κατοχή και αφηγείται οικείες καταστάσεις. Σε όλο το βιβλίο, γίνεται αναφορά σε ιστορικά γεγονότα που σημάδεψαν την ιστορία της Ελλάδας στα τέσσερα χρόνια του πολέμου. Εξάλλου, η Άλκη Ζέη, με τον μοναδικό τρόπο που γράφει, συνδυάζει τη δραματικότητα με την αφέλεια της παιδικής ματιάς του Πέτρου. Από τη μια μέρα στην άλλη, οι ζωές των πρωταγωνιστών αλλάζουν. Καθώς περνούν οι μέρες, ο Πέτρος παρατηρεί τις δύσκολες καταστάσεις με την πείνα και τη στέρηση της ελευθερίας. Διαρκώς βρίσκεται μπροστά σε νέες ανακαλύψεις ' καταλαβαίνει ότι ο φίλος του και ο παππούς του ζητιανεύουν για να ζήσουν. Τέλος, αξίζει η ανάγνωση αυτού του βιβλίου, γιατί παρακολουθούμε την τολμηρή στάση του Πέτρου απέναντι στον κατακτητή. Καθώς προχωρούμε στις σελίδες του, διαπιστώνουμε πως ο Μεγάλος Περίπατος του μικρού αυτού παιδιού είναι γεμάτος από δράση, παράτολμες αντιστασιακές ενέργειες και ανακαλύψεις που τον οδηγούν στην ενηλικίωση.

Νικολαΐδου Αν.

Ο μεγάλος περίπατος του είναι ένα βιβλίο που αξίζει να διαβάσουν όχι μόνο παιδιά της ηλικίας μου, αλλά και μεγάλοι. Περνάει όμορφα συναισθήματα, καθώς ο Πέτρος είναι ένα αστείο και ενθουσιώδες παιδί που του αρέσει να τα βλέπει όλα θετικά. Μας δείχνει την απλή και φτωχική καθημερινότητα των ανθρώπων εκείνης της εποχής. Ο συγγραφέας δίνει έναν πολύ δυναμικό χαρακτήρα στα πρόσωπα, που τα ξεχωρίζει ταυτόχρονα από τα υπόλοιπα. Ωστόσο οι περιπέτειες του Πέτρου κάνουν τον αναγνώστη να μην θέλει να σταματήσει το διάβασμα.

Κωστοπούλου Μ.



Βιβλιοκριτική

«Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου» είναι ένα εκπληκτικό βιβλίο και θα το συνιστούσα ανεπιφύλαχτα σε άλλα παιδιά της ηλικίας μου. Η γλώσσα του μυθιστορήματος είναι απλή δημοτική, κατανοητή από μικρούς και μεγάλους. Επίσης, το έργο αυτό συγκλονίζει τον αναγνώστη καθώς η συγγραφέας, κατά την προσωπική μου άποψη, περιγράφει τόσο ρεαλιστικά τον πόλεμο, που νομίζεις ότι κάνεις ένα ταξίδι στον χρόνο και ζεις κάθε στιγμή του έπους του '40. Ακόμη η Άλκη Ζέη δεν είναι φειδωλή στην απεικόνιση της εξαθλίωσης του πληθυσμού της Αθήνας, που την εποχή εκείνη μαστιζόταν από την πείνα. Αν και είναι δύσκολο να αποδοθεί μια περίοδος σαν την Κατοχή, χωρίς δυσάρεστες σκηνές με βία, για μικρά παιδιά, η συγγραφέας καταφέρνει να μας βάλει στο κλίμα, χωρίς κατάχρηση βίας. Η κορύφωση των γεγονότων έρχεται σταδιακά. Είναι βιβλίο διαχρονικό μυθιστόρημα αλλά αποπνέει ελπίδα και αισιοδοξία.

Μερόκης Αντ.

Θεωρώ πως οι συνομήλικοί μου αξίζει να διαβάσουν αυτό το μυθιστόρημα, αρχικά διότι ο Πέτρος έχει μία αξιοζήλευτη προσωπικότητα η οποία δείχνει το πως η γενναιότητα είναι μία αρετή η οποία είναι πολύ χρήσιμη στις δύσκολες καταστάσεις ανεξαρτήτως ηλικίας. Στη συνέχεια, το βιβλίο μάς δείχνει την καθημερινότητα ενός νεαρού παιδιού κατά τη διάρκεια της Κατοχής και αυτό μας κάνει να συνειδητοποιήσουμε το πόσο τυχεροί είμαστε που μπορούμε και ζούμε ελεύθεροι. Τέλος, μας δείχνει πως η πατρίδα μας είναι μία και πρέπει να είμαστε περήφανοι γι' αυτή.

Μενεξέ Αν.

Ένας από τους κύριους λόγους που χρειάζεται ένα παιδί να διαβάσει αυτό το συγκεκριμένο βιβλίο είναι για να μάθει την ιστορία του τόπου, να καταλάβει και να αντικρίσει μέσα από κάποιες σελίδες τις συνθήκες διαβίωσης κατά την διάρκεια ενός πολέμου και να εκτιμήσει το γεγονός πως κάποιοι άνθρωποι πολέμησαν και σκοτώθηκαν για να είμαστε εμείς ελεύθεροι και να γιορτάζουμε κάθε 28^η Οκτωβρίου την ελευθερία μας.

Κεσαπίδης Αντ



Άλκη Ζέη

Η Άλκη Ζέη γεννήθηκε στην Αθήνα το 1925 και πέθανε στις 27 Φεβρουαρίου του 2020. Πέρασε τα παιδικά της χρόνια στη Σάμο, απ' όπου καταγόταν η μητέρα της. Ξεκίνησε να γράφει στο Γυμνάσιο, γράφοντας διηγήματα, έργα για κουκλοθέατρο και νουβέλες που δημοσιεύτηκαν σε παιδικά περιοδικά. Επίσης, αγωνίστηκε ενεργά για την ελευθερία και τη δημοκρατία στα χρόνια της γερμανικής κατοχής. Αυτό ήταν κάτι που την άλλαξε και ως άνθρωπο. Είχε μεταναστεύσει σε πολλούς τόπους με τον άντρα της. Εκεί γέννησε και τα δύο παιδιά της. Αυτό που την κάνει αγαπητή σε μικρούς και μεγάλους είναι ο καθαρός τρόπος γραφής, η κριτική στάση σε ανθρώπους και καταστάσεις, η συναρπαστική αφηγηματική της ικανότητα αλλά και το ότι μεταφέρει προσωπικές της στιγμές στα έργα της. Τα βιβλία της έχουν μεταφραστεί σε πολλές γλώσσες και, εκτός από αυτό, είναι ακόμα και σήμερα άξια θαυμασμού.

Γρηγοριάδου Μ.



*«Αν διάλεξα να γράψω για παιδιά
είναι γιατί θέλησα να αποτυπώσω
όσα σημαντικά έζησε η γενιά μου,
που φοβάμαι μην ξεχαστούν
όταν θα έχουμε φύγει εμείς.»*

Άλκη Ζέη



Ερωτήσεις – Δραστηριότητες

Κατά την ανάγνωση του βιβλίου ασχοληθήκαμε με τα παρακάτω θέματα

- 1.** Ποια ιστορικά γεγονότα αναφέρονται /καταγράφονται στο μυθιστόρημα;
- 2.** Ποιες αλλαγές συμβαίνουν στην καθημερινότητα α) των ενηλίκων και β) των παιδιών στη διάρκεια της Κατοχής και ποιες είναι οι επιπτώσεις στη συμπεριφορά τους;
- 3.** Να καταγράψεις τις αντιστασιακές ενέργειες του Πέτρου. Να σχολιάσεις την εξέλιξη της αντιστασιακής δράση του σε όλη τη διάρκεια της Κατοχής. Να καταγράψεις τις σκέψεις σου για τη δύναμη -το θάρρος- του μικρού ήρωα.
- 4.** Κρίνε κάποιους από τους ήρωες του μυθιστορήματος και γράψε τα συναισθήματα που σου γεννήθηκαν διαβάζοντας όσα έζησαν κι έπραξαν.
- 5.** Παρουσίασε και σχολίασε τη συμπεριφορά ενός από τους ήρωες του μυθιστορήματος.
- 6.** Να σχολιάσεις τον τίτλο του μυθιστορήματος.
- 7.** Γράψε ένα γράμμα προς τον δεκατριάχρονο Πέτρο. Πώς ένιωσες διαβάζοντας τις περιπέτειές του; Πιστεύεις ότι μπορεί να εμπνεύσει τους συνομηλικούς σου στην εποχή μας;
- 8.** Σχολίασε μία φράση του βιβλίου, που σε εμπνέει.
- 9.** Να αφηγηθείς μια σκηνή (ένα επεισόδιο) που σε εντυπωσίασε και να εξηγήσεις το γιατί.
- 10.** Να περιγράψεις ή να ζωγραφίσεις μια εικόνα που σου προκάλεσε έντονα συναισθήματα.
- 11.** Γράψε για ποιους λόγους αξίζει να διαβάσουν τα παιδιά της ηλικίας σου τον Μεγάλο περίπατο του Πέτρου.
- 12.** Να αναζητήσεις στο διαδίκτυο θεατρικά έργα που σχετίζονται με το βιβλίο.
- 13.** Να δημιουργήσεις ένα κολάζ εμπνευσμένο από το βιβλίο.

14. Να ηχογραφήσεις ένα απόσπασμα από το βιβλίο. Να αναζητήσεις μουσικά κομμάτια που μπορούν να συνοδέψουν την ανάγνωσή σου.

15. Να περιγράψεις ή να ζωγραφίσεις και να σχολιάσεις ένα από τα εξώφυλλα των εκδόσεων (ελληνικών και ξένων) του βιβλίου.

16. <http://www.alkizei.com/el/#bio-works>, Περιηγήσου στον παραπάνω σύνδεσμο_συγκέντρωσε πληροφορίες για τη ζωή και το έργο της Άλκης Ζέη και γράψε κάτι που σε εντυπωσίασε.

*Εμπλουτίσαμε τα κείμενά μας με φωτογραφίες
από την Ελλάδα στη περίοδο της Κατοχής,
στιγμιότυπα από την ταινία «Το Ξυπόλυτο Τάγμα»,
φωτογραφίες της συγγραφέα και
εξώφυλλων των βιβλίων της.*

Φιλαναγνωσία, Τεύχος 1
12 μαθητές γράφουν για το βιβλίο της Άλκης Ζέη,
«Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου»
Γυμνάσιο Φιλύρου
2021-22.